

Jen dva ta loďka může vézt

Leona Machálková

Jen dva ta loďka může vézt.
Jen dva, když jsou v ní tři, tak potápí se.
Jeď a říkej, mám tě rád,
jeď tam, kde město nehlučí a cesty nejsou.
Snad víš, že

jen dva si mohou ruce splést.
Jen dva prý se mohou líbat, nespěchej,
vždyť dnes máme času dost.
Kam vítr teď fouká, nech se vést.
To mě láká.

Tam poznáš vůni dnů
a v trávě budeš snídat,
čistou vodu pít
a ptáky zpívat uslyšíš jen píseň vlídnou.

Žár léta posvětil nám den.
Loď nelétá, vesluj tedy, ať jsme tu jen dva
a voda opilá.
Sen dnů minulých odložil plášť, je tu se mnou.
Teď vypráví
všechno, co o nás ví.

A monogram ten neříká, kdo líbal rty mé.

Jen dva ta loďka může vézt.
Jen dva, když jsou v ní tři, tak potápí se.
Dnes vem si lásku mou.
Jeď tam, kde město nehlučí a cesty nejsou.
Sen vypráví
všechno, co o nás ví.